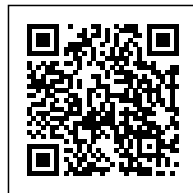

THƠ: NGỌN GIÓ

Ta từ ngọn gió muôn phương/Trở trần muôn lối dặm trường có-không/Để rồi được-mất khôn cùng...

NGỌN GIÓ...

Ta từ ngọn gió trăm năm

Đã mang tiền kiếp luân trầm đến đây
Bàn chân vấp phải mộng gầy
Men theo triển kiếp phủ đầy u mê.

Người từ cát bụi bên lề
Hóa mình một thuở đi về thương đau
Từ ta một giấc mơ đào
Hư hao còn đó lệ nào còn vương.

Ta từ ngọn gió muôn phương
Trở trần muôn lối dặm trường có-không
Để rồi được-mất khôn cùng
Gieo về một khối não nùng bi thương.

Nay về trả mộng khói sương
Dem gieo hạt giống nẻo đường đạo tâm
Đêm nghe hoa nở trong ngần
Lời kinh đã tỉnh khói trầm bay bay.

Tác giả: Kim Thị Thu

Trường Tiểu học Kim Hòa B, Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh